Р Е Ш Е Н И Е
№ 42787

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 58 състав,** в публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **13480** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, подадена от „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Предписание № 271/09.12.2025г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. /РИОСВ/ .

Твърди се, че П. е нищожно, тъй като директорът на РИОСВ няма правомощие да разпорежда корекции на договорни отчети и да задължава да се заплащат суми между частноправни субекти, произтичащи от частноправни отношения. Сочи се, че дори да се приеме, че е налице задължение за заплащане на продуктова такса, това правомощие е възложено на министъра на околната среда и водите съгласно чл.59, ал.2 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/. Обосновава се незаконосъобразност поради неспазване на установената форма, нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Приема се, че предмет на деклариране и облагане с продуктова такса са единствено батериите като електрохимични елементи, а не цялостната контейнерна система. Твърди се, че третирането на металния контейнер и небатерийните компоненти на съоръжението за съхранение на електрическата енергия като „батерия“ противоречи на основната цел на законодателството за управление на отпадъците – установяване на специален правен режим за управление на определени категории отпадъци, които поради своя химичен състав представляват специфичен екологичен риск. Направено е искане оспореното Предписание да бъде обявено за нищожно или при условията на евентуалност – да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител, който претендира

и заплащане на направените по делото разноски.Представена е и писмена защита.

Ответникът – директорът на РИОСВ С. чрез упълномощен представител оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заповед № РД-854/25.11.2025г., на основание чл.11, ал.1, т.5, чл.148, ал.1 и 3 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ и чл.3, ал.1, т.5 от Устройствения правилник на министерство на околната среда и водите /УП/ министърът на околната среда и водите е оправомощил длъжностни липа, които да вземат участие при необходимост при извършването на проверки на лица, пускащи на пазара продукти след употребата, на които се образуват масово разпространени отпадъци със седалище на територията на Р Б., включително експерти на РИОСВ по седалище на задълженото лице. Указано е лицата да вземат участие при извършването на проверки за съответствие на дейността на обекта с изискванията на законодателството по управление на отпадъците, като изискват следната документация: месечни справки-декларации за пуснатите на пазара продукти по чл.13, ал.1 от ЗУО; първични счетоводни документи: фактури - издадени или получени за продажба/иокупка на стоки, товарителници и транспортни документи - при доставката на стоките, интрастат декларации - когато стоките се движат между държави от ЕС, митнически декларации - при внос или износ извън ЕС, други документи, които официално удостоверяват количество, стойност или собственост на стоката; документи, удостоверяващи изпълнение на финансовия ангажимент на задължените лица: заплатена продуктова такса към ГТУДООС, отговаряща на действително пуснатите на пазара количества продукти по чл.13, ал.1 от ЗУО, заплатено лицензионно възнаграждение от лицата, членуващи в организация по оползотворяване (ООп), като се посочи наименованието на организацията и съответствието му с действително пуснатите на пазара количества продукти по чл.13, ал.1 от ЗУО. Посочено е проверките да се извършват регулярно в рамките на 2025г, както и през 2026г., както и че за направените констатации по време на проверките следва да се изготвят констативни протоколи от представителите на съответния РИОСВ. След извършването на проверката, на представителите на РИОСВ е указано да предоставят резултатите от проверките /направени констатации и предприети мерки/, под формата на писмен доклад, който да се изпрати до МОСВ, на вниманието на дирекция УООП.

С писмо от 27.11.2025г. въз основа на посочената по-горе заповед зам.министър на МОСВ, е уведомил директорът на РИОСВ С., че считано от 28.11.2025г., е необходимо да осигури двама експерти - И. М. и И. Ц. от регионалната инспекция за извършването на проверки във връзка с изпълнение на задължения по ЗУО на лица, извършващи дейност в териториалния обхват на РИОСВ - С., вкл. на Хуауей Т. Б. ЕООД.

На 28.11.2025г. е изготвен Констативен протокол /КП/ № ККФОС - ИЦ – 127, в който са отразени резултатите от извършената извънредна проверка на обект, стопанисван от „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД, находящ се в [населено място], р-н М., [улица], сграда Мегапарк, ет. 13. Посочено е, че проверката е извършена от двама гл. експерти в отдел „ККФОС” при РИОСВ С. и двама главни експерти, дирекция УООП при МОСВ в присъствието на трима представители на жалбоподателя. Установено е, че дружеството пуска на пазара електрическо и електронно оборудване, батерии и акумулатори и опаковки, предвид което е прието, че е задължено лице по смисъла на чл. 14 от Закона за управление на отпадъците.

В т.1 на КП са записани констатациите за Батерии и акумулатори. Установено е, че е сключен договор между жалбоподателя и „Нуба Рециклиране“ АД - организация по оползотворяване на негодни за употреба батерии и акумулатори с дата 30.12.2022г., представени са месечни справки-декларации за периода 01.01.2025 - 31.10.2025г. съгласно, които дружеството е декларирало

количества батерии и акумулатори пуснати на пазара по категории подробно описани в КП. Представени са банкови извлечения и 3 бр. удостоверения от „Нуба Рециклиране“ АД, с които се удостоверява, че дружеството е заплатило дължимата продуктова такса за декларираните количества пуснати на пазара до м. септември включително. Установено е, че осъществения внос на батерии се отчита през специализиран софтуер собственост на дружеството — ISC, като в системата внесените литиево — йонни батерии категория 3.2 се разделят на различни типове според размерите и мощността.
Системите за съхранение на енергия са описани в КП като метален контейнер с тонаж около 13-14 т. съхраняващ определен брой литиево-йонни батерийни клетки с тегло около 27-28 т. за съхранение на енергия. Тонажа на системата варира </= на 41 т., като съгласно представена извадка от специализирания софтуер на дружеството през проверявания период са внесени 360 бр. системи за съхранение на енергия / </= на 41 т./ с общо тегло 14 494 320 кг. от които дружеството е декларирало 9 765 849,6 кг. батерии и акумулатори. На пазара дружеството реализира системата за съхранение на енергия, като 1 продукт /метален контейнер + литиево йонни батерийни клетки/. През проверяваният период, дружеството е пуснало на пазара индустриални телеком батерии в общо количество 442824,06 кг., които представляват батерии, при които няма разлика във внесеното, декларираното и реализираното на пазара тегло.
В деня на проверката е извършен преглед на следните документи: интрастад декларации за осъществения ВОП и митнически документи, в едно с товарителници, CMR и пакинглист на стоките предмет на внос.

Във връзка с констатациите с писмо от 01.12.2025г. директорът на РИОСВ С. е поискал от зам.министър на околната среда и водите становище по отношение на декларираните килограми батерии и акумулатори и реализираните на пазара продукти, а именно: необходимо ли е дружеството да заплаща продуктова такса на база на общите килограми внесен и реализиран продукт /метален контейнер + литиево- йонни батерийни клетки/, предвид факта, че същите се пускат на пазара заедно или следва да заплаща продуктова такса само за килограмите на батериите, съдържащи се в продукта.

С писмо от 03.12.2025г. зам. министър е изразил становище, според което продукт, попадащ в обхвата на разпоредбата на § 1, т. 33 от ДР на ЗУО е цялото изделие, което включва всички негови отделни части и компоненти, необходими за неговото функциониране, поради което лицата, които пускат на пазара такива продукти, имат ангажимент съгласно чл.14, ал.1 от ЗУО, за цялото изделие, тъй като след края на жизнения му цикъл същото се превръща в многокомпонентен отпадък, изискващ специфични подходи за събиране и третиране, поради което по отношение реализираните на пазара количества продукти (батерийни системи за съхранение на енергия), задълженото лице - „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД, следва да декларира коректно количеството на пуснатия на пазара продукт, в рамките на календарната 2025г., а именно 40 626 кг., за всеки един брой от този продукт. В случай, че задълженото лице - „Хуауей Технолоджис Бърария“ ЕООД, не коригира посочените пред организацията количества пуснати на пазара продукти, следва да се приложи разпоредбата на чл.59, ал.1, т.5 от ЗУО. Дължимата продуктовата такса за пуснатите на пазара продукти (батерии и акумулатори) следва да се определи по реда на Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, и по- конкретно съгласно определения размер в Приложение № 5 към чл 3, ал. 1, т. 5 от наредбата.

При тези данни на 09.12.2025г. с № 271, на основание чл.14, ал.4 от Закона за опазване на околната среда, директорът на РИОСВ С. е предписал на „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД да декларира коректно количеството на пуснатия на пазара единен продукт (метален контейнер +

литиево-йонни батерийни клетки) в рамките на календарната 2025г. за внесените и реализирани 360 броя системи за съхранение на енергия с общо тегло 14 494 320 кг., а в случай че задълженото лице не коригира пред организацията по оползотворяване количествата пуснати на пазара продукти, дължимата продуктова такса следва да се заплати съгласно Приложение № 5 към чл.3, ал.1, т.5 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса към П. в срок от 7 дни от получаване на предписанието.

П. е съобщено на жалбоподателя с писмо от 09.12.2025г.. Жалбата е подадена на 22.12.2025г.

С Решение №127/23.04.2026г. министърът на околната среда и водите се е произнесъл по реда на чл.81-98 от АПК по жалба, подадена от„Хуауей Технолоджис България“ ЕООД, с което жалбата в частта й относно целесъобразността на Предписание №271/09.12.2025г. е отхвърлена като неоснователна.

За изясняване на обстоятелствата по делото съдът допусна и прие изпълнена от вещото лице Е. Б. съдебно-техническа експертиза. Според заключението компонентите, които се съдържат в локалните системи за съхранение на електрическа енергия /ЛССЕЕ/, пуснати от жалбоподателя на пазара в периода 01.01.2025-31.10.2025г., са както следва:

- литиево-йонни /LFP/ батерийни клетки, организирани в батерийни модули (battery packs);
- система за управление на батериите/контролер /Smart Rack Controller/;
- охладителна система /течно охлаждане или интелигентно въздушно охлаждане с HVAC, в зависимост от модела/;
- пожарогасителна система /спринклер с вода и/или Novec 1230/;
- комуникационни системи и окабеляване /Ethernet/SFP, Modbus TCP/;
- външен метален контейнер.

Посочено е, че всички тези компоненти са интегрирани в контейнерни системи /стандартен 20-футов контейнер с габарити 6 058 x 2 896 x 2 438 мм/ и че преобразувателят /Smart PCS/, и трансформаторната станция са отделни изделия извън батерийния контейнер.

Според заключението металният контейнер и небатерийните системи /охладителна, пожарогасителна, управление, окабеляване, комуникации/ изпълняват само конструктивни, защитни и обслужващи функции, и от техническа гледна точка тези компоненти са принципно различни от батерийните клетки: (а) те не съдържат електрохимични елементи (аноди, катоди, електролит); (б) в тях не протичат електрохимични реакции на зареждане и разреждане; (в) те не съхраняват електрическа енергия чрез йонна миграция; (г) те не генерират електрическа енергия чрез преобразуване на химическа. Функцията им е аналогична на функцията на шасито, охлаждането и електрониката във всяко друго промишлено оборудване - структурна, защитна и управляваща, но не енергийно- съхраняваща. Поради това небатерийните компоненти не са източници на електрическа енергия, не генерират електрическа енергия чрез директно преобразуване на химическа енергия и не се състоят от електрохимични клетки.

Вещото лице приема, че само литиево-йонните /LFP/ батерийни клетки/модули осъществяват съхранението и отдаването на електрическа енергия чрез електрохимични процеси._Вътре във всяка клетка се намира анод /графит/, катод /литиево-желязо-фосфат/, електролит и сепаратор. При зареждане литиевите йони се освобождават от катода, преминават през електролита и се интеркалират /вграждат се временно/ в графитния анод, като системата акумулира енергия. При разреждане процесът протича в обратна посока и йонното движение генерира електрически ток. Този електрохимичен процес е единственият източник на електрическа енергия в цялата система и протича изключително в клетките/модулите. Всяка клетка има собствен херметичен корпус, който отделя електрохимичните вещества /активни електродни материали и електролит/ от

околната среда и от останалите компоненти на системата.
Според заключението в процесния период 01.01.2025г. - 31.10.2025г. „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД пуснало на пазара модел BESS LLTNA2000-4.5MWH-2H 1, който модел в хода на 2025г. е преименуван на LUNA2000-4472-2S.. Декларирани са 343 бр. системи, като при декларирането е взето предвид средното и, съответно, оптималното тегло на батерийните клетки, съгласно техническата им спецификация, а именно 5.42 кг.. Общо тегло на 343 броя батерийните модули в кг.

Разяснено е, че в констативния протокол от проверката на РИОСВ-С. по повод издаването на административния акт е прието, че при едно съоръжение теглото на металния контейнер е около 13-14 тона, а на батерийните клетки - около 27-28 тона, при общо тегло на системата около 40-41 тона. На ниво цялото пуснато на пазара количество от 360 съоръжения, общото тегло е 14 494 320 кг, от които като батерии е декларирано теглото на батерийните клетки, съгласно техническата спецификация на производителя е- общо 9 765 849,6 кг. Това общо тегло е получено като броят на цялото пуснато на пазара количество от 360 съоръжения е умножено по единичното тегло на батерийните модули в едно съоръжение - 48 (6 шкафа, всеки с по 8 модула с клетки). Един модул е съставен от 104 батерийни клетки, всяка от които тежи 5.42 кг. (± 0.3 кг.). През м.януари 2025 год. „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД е пуснало на пазара 17 бр. системи, при декларирането на които е взето предвид максимално възможното тегло на батерийните клетки, съгласно техническата им спецификация, а именно 5.42 кг. + 0.3 кг. = 5.72 кг. За периода м.февруари - м.октомври 2025г., вкл. дружеството е пуснало на пазара и съответно декларирало 343 броя системи, при декларирането на които е взето предвид средното и съответно оптимално тегло на батерийните клетки, съгласно техническата им спецификация, а именно 5,42 кг.
Различните тегла - общо 9 765 849,6 кг. И общо тегло 14 494 320 кг, според експерта илюстрират съществената техническа разлика между батерийните клетки/модули и останалите компоненти на системата. При едно съоръжение батерийните модули (единствените компоненти, осъществяващи електрохимично съхранение) съставляват приблизително 27 тона от общо около 40-41 тона системно тегло. Останалите приблизително 13-14 тона се падат на металния контейнер и небатерийните системи (охлаждане, противопожарна защита, управление, комуникации) - компоненти, които по мнение на експерта не изпълняват функцията на батерии и не участват в електрохимичния процес на съхранение и преобразуване на енергия.

Съдът кредитира всички събрани по делото доказателства, вкл. неоспореното от страните експертно заключение.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на П. и срещу подлежащ на оспорване акт. Жалбата е подадена и в срок. Тъй като в П. не е посочено пред кой орган и в какъв срок маже да се оспори съгласно чл.140, ал.2 от АПК съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. След като актът е изпратен за съобщаване с писмо от 09.12.2025г., подадената на 22.12.2025г. в АССГ жалба, е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Задължителното предписание представлява указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената дейност, като същите следва да бъдат ясни и да е посочен срок за тяхното изпълнение. В конкретния случай предписанието е издадено на основание чл.14, ал.4 от ЗООС, според която

разпоредба директорите на РИОСВ, съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления, респ. издадено е от компетентен орган. Посочената от жалбоподателя разпоредба на чл.59, ал.**2 от ЗУО** касае издавани от министъра на околната среда и водите заповеди, определящи лицата, които заплащат продуктова такса. С процесното Предписание дружеството жалбоподател не е определено като лице, което следва да заплаща продуктова такса. Оспореният акт има характер на предписание и не е от компетенциите на министъра. Следователно П. не е нищожен акт.

П. е издадено в писмена форма с посочени фактически и правни основания. Като основание за издаване на предписанието административния орган е посочил само общата разпоредба на чл.14, ал.4 от ЗООС. Органът е бил длъжен да посочи въз основа на коя нормативна разпоредба се вменява задължение на дружеството да декларира количеството на пуснатия на пазара единен продукт (метален контейнер + литиево-йонни батерийни клетки) в рамките на календарната 2025г. и какво включва единния продукт за внесените и реализирани 360 броя системи за съхранение на енергия с общо тегло 14 494 320 кг.. Посочени са: броят на системите за съхранение на енергия и общото им тегло, указано е какво е „пускане на пазара“, какво е „индустриална батерия или акумулатор“, какво представлява батерията или акумулаторът, в какво се превръща батерията след излизането й от употреба и какво е продукт, попадащ в обхвата на §1, т.33 от ДР на ЗУО, но не е посочено правното основание създаващо задължение за деклариране и какво следва да бъде декларирано.

Административният орган не е посочил и въз основа на коя нормативна разпоредба се вменява задължение на дружеството да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори. В чл.59, ал.1 от Закона за управление на отпадъците изчерпателно са посочени хипотезите, при които се заплаща продуктова такса, а именно: 1. лицата по чл. 14, ал. 1, пускащи на пазара продукти, след чиято употребата се образуват масово разпространени отпадъци, които не изпълняват задължения и цели по реда на чл. 14, ал. 2 за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на отпадъците съгласно този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1; 2. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 1, изпълняващи задълженията си индивидуално, които не са изпълнили цели по чл. 14, ал. 1; 3. организациите по оползотворяване, които не са изпълнили цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци на задължените лица по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организацията; 4./ лицата по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, които не са й заплатили уговореното възнаграждение и/или не са й предоставили информация относно количествата продукти, пуснати на пазара; 5./ лицата по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, в

случаите на отчетени по-малки количества продукти от действително пуснатите на пазара за съответния отчетен период; 6./ лицата, които не са представили доклад с фактически констатации по чл. 18, ал. 1. В оспореното Предписание не е конкретизирано кое е основанието, поради което дружеството следва да заплати продуктовата такса. Не са посочени и обстоятелства, касаещи съответната хипотеза. Органът е следвало изрично да посочи съответното основание по чл.59, ал.1 от ЗУТ и да го мотивира. По отношение на продуктовата такса не е посочен и размерът, който се дължи ако задълженото лице не коригира количествата пуснати на пазара продукти. Липсата на мотиви значително е препятствало дружеството да разбере основанията, поради които същото дължи деклариране и/или заплащане на продуктова такса.
Мотивирането на акта е необходимо с цел довеждане до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или отказал да издаде административния акт. Така страните организират правото си на защита. От друга страна, наличието на мотиви позволява осъществяването на съдебен контрол върху законосъобразността на акта. В случая оспореният акт е немотивиран и поради това, като издаден при допуснати нарушения на изискването за форма на административния акт по чл.59, ал.2, т.4 от АПК оспореното по делото предписание се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.
С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на оспорващото дружество жалбоподател се дължат сторените по делото разноски, които са своевременно поискани и доказани, в размер на 25,57 евро - заплатена държавна такса, 7200,00 евро - адвокатско възнаграждение и 200,00 евро депозит за вещо лице. Ответникът не е оспорил размера на адвокатското възнаграждение, поради което се дължат разноски в общ размер на 7 425,57 евро.
Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Предписание № 271/09.12.2025г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С..
ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на „Хуауей Технолоджис България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата от 7 425,57 евро, разноски по делото.
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок, считано от съобщаването му.

СЪДИЯ: